

„...MEGTALÁLTAM ELVESZETT BÁRÁNYOMAT!” (LK 15, 6)

Ha az ember a megváltás misztériumát szemléli, gyakran az juthat eszébe, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy elküldte egyetlen Fiát a földre, aki tanításával felkészíti az embert már erre a földi életre, de leginkább elvezeti az örök életre, különösen, ha figyelembe vesszük a húsvéti eseményeket, azt a misztériumot, amelyben Krisztus az ő szenvedése, kereszthalála és feltámadása által megváltotta a világot, az embert.

Ez a misztérium, Jézus megváltó műve ennél sokkal összetettebb. Amikor ugyanis Húsvét misztériumán elmélkedve, és Jézus feltámadását ünnepezve azt valljuk, hogy íme, ez itt a legnagyobb keresztény ünnepünk, akkor elsősorban azt gondolhatja az ember, hogy egyedül Krisztust ünnepeljük, az Ő feltámadására jövünk össze húsvétvasárnap, vagy esetleg csak Ő az Ünnepelt. Tulajdonképpen be kell látnunk, hogy ennek a titoknak a központi szereplője maga az ember, az emberiség, a világ, akinek a bűneit a Bárány elvette, a keresztre vitte, akiért meghalt és feltámadt, akit megváltott, megmentett.

Az emberre nézve tehát a megváltás titka nem csupán egy egyszeri, három napos isteni cselekedet, hanem teljes egészében átöleli az ember életét, végig kíséri az emberiség életét úgy, ahogy elvezette a választott népet az egyiptomi fogságból

a pusztaságon keresztül, minden nehézségek, lázadások, bálványimádások közepette egészen az ígéret földjéig.

Elég itt az egyik kedvenc jézusi példázatra gondolnunk, amely az elveszett bárányról szól, amelyért a Pásztor kész otthagyni a kilencvenkilencet, és elmenni, megkeresni, vállalni és visszahozni. Életünk során előfordul, nem is egyszer, hogy az elveszett bárány helyzetébe kerülünk, bár ez a gondolat nem szerepel Jézus példabeszédében.

Hogyan jut oda a bárány, hogy elveszett legyen? Hogyan jut oda az ember, hogy elveszett legyen? Alapvetően a bárány a jobb legelő reményében a saját útját járja, nem törődve azzal, hogy merre

megy a nyáj, saját érdekeit keresi, egyedül arra koncentrálva, hogy merre van a jó kövér legelő. Az ember is a jobb élet reményében magányossá, elveszetté válhat, amikor nem érzi társai szeretetét, amikor társai kiközösítik, amikor traumákat él meg, bántásokat, amikor megtapasztalja a rosszindulatot, sőt a háborút. Nem mer visszajönni, mert tart a többiek véleményétől, vagy attól, hogy nem fogják őt visszafogadni. Ilyen esetekben is szükség van arra a pásztori vállra, a krisztusi mentésre, aki megkeres újra és újra, az egész életünk során ismételten a

nyomunkba indul, hogy visszahozzon.

Bár az elveszett bárány a kövér legelő reményében járja a saját útját és így téved el, mégis úgy tűnik, hogy nem azt találja, amit remélt, hanem a tövisek között köt ki. Ez történik sokszor az emberrel is, akinek állandóan szüksége van a Megváltóra, akihez életünk folyamán sokszor

kiáltunk különösen nehéz pillanatainkban, amikor saját elképzeléseinket követve tövisek közé kerülünk. És sokszor van az a helyzet, az a gödör, bokor, mélység, mocsár, ahonnan egyedül nem tudunk szabadulni.

Húsvét ünnepe, az ember ünnepe, amikor ugyan Krisztus támadt fel, de tulajdonképpen ez a feltámadás az embernek hozott feltámadás, megváltás, amit tudatosítanunk kell életünk minden pillanatában, de különösen akkor, amikor elveszettnek érezzük magunkat. Így amikor a kereszttutát járjuk, vagy Krisztus szenvedésére és kereszthalálára gondolunk, akkor nem feltétlenül az iránta való sajnálkozásunkat kell kifejeznünk, hiszen Ő azért jött, hogy megváltson bennünket, hanem szeretetére gondolva látnunk kell azt, hogy rászorulunk a megmentésre. Az elveszett bárány történetét szemlélve minden bizonnyal nem a Pásztort sajnáljuk, hanem a bárányt, de végül örülünk a Pásztorral együtt a megtalált, megmentett bárányoknak, ami igazi ok az ünneplésre.

„Ha megtalálja, örömeiben vállára veszi, hazasiét vele, összehívja barátait és szomszédait: Örüljete ti is – mondja –, mert megtaláltam elveszett bárányomat!” (Lk 15, 5-6)

dr. Tópsi Bálint plébános

A NAGYHÉT ÜZENETE

A kereszténység hajnalán húsvét előtt a Megváltó feltámadására emlékezve egyetlen éjszakát virrasztottak, nekünk ma már egy egész hét áll rendelkezésünkre, hogy összpontosítsunk a Jézus kereszthalálát, majd feltámadását megelőző történésekre.

Néhány nap csupán, és virágvasárnap elkezdődik a nagyhét, amelynek során fontos elgondolkodnunk az életünkben addig megtapasztalt kudarcainkon és sikereinken, hogy lélekben felkészülve érkezünk

el nemcsak a megváltás megértéséhez - hanem megéléséhez, átéléséhez is. Mi is kell a felkészüléshez ezekben a napokban: csend, figyelem, és legfőképpen az önmagunkkal való szembenézés, ami olyan, mint egy vízzel teli mély verem, aminek az aljáról - valljuk be őszintén - sokszor nem az az arc néz vissza ránk, mint amit látni szeretnénk. A mosolyon túl stressz, közöny, sokszor megvetés önámítás köszön vissza, rátelepedve életünkre, gúzsba kötve azt!

Hittel vallom, hogy a nagyhét liturgiájának üzenete nemcsak a hívők, hanem mindenki számára egyaránt szól, tartogat tanulságot. Mert követve Jézus utolsó napjainak eseményeit, elgondolkodhatunk az emberi élet hullámvasútjának csúcs- és mélypontjain, miközben jó alkalom ez arra, hogy mi is tükörbe nézzünk.

Meggyőződésem, hogy a nagyhét történései, mint egy iránytű, úgy mutatnak pontos utat egy követendő - szeretettel, jósággal, becsülettel teli - értékrendhez. Ezért soha nem késő - most sem - hallgatni és figyelni a nagyhét üzenetére, mert érdemes! Kormányos Lajos

VÁRJUK A SZENTATYÁT

Gyorsan elterjedt az örömteli hír, hogy Ferenc pápa április 28. és 30. között hazánkba látogat. A Szentatyá apostoli útját megelőző lelki felkészüléshez a Magyar Katolikus Püspöki Kar az alábbi imádságot tette közzé. Imádkozzuk együtt a látogatás sikeréért!

Mennyei Atyánk, gondviselő Istenünk!

Köszönjük, hogy Te kísértél minket történelmünk során. Vétkeinket megvallva kérjük, hogy egyre jobban megismerjük Fiadat, Jézus Krisztust! Ő a mi biztos jövőnk. Azért jött, hogy életünk legyen békében és önzetlen szeretetben. Bízalommal kérjük, hogy Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, valamint a magyar szentek és boldogok közbenjárására Szentatyánk, Ferenc pápa közelgő látogatása legyen kegyelem és erő forrása, hogy hitünkben növekedve egymással és a többi nemzettel békességben éljünk, reménnyel építsük földi hazánkat, és parancsaidat teljesítve eljussunk az örök hazába. Amen.

A SZENT RÓKUS-TEMLOM ÜNNEPE

Örömteli eseményre, templomszentelő ünnepi szentmisére gyülekeztek Csongrád város elöljárói, polgárai és a meghívott vendégek, a belsővárosi Szent Rókus-templomba, 2023. március 4-én.

A Molnár család által kezdeményezett és sikeresen megpályázott állami pénz teremtette meg az előfeltételét a műemlék templom teljes megújulásának a fennállásának 300. évfordulójára. Városunk történetében, a csongrádi katolikus hívek és különösen a Szent Rókus-templom közösség tagjainak életében jelentős, különleges ünnepi alkalom ez.

Milyen jelentősebb felújítások zajlottak időnként a szemünk előtt, máskor pedig rejtve, a templom falak mögött? Az első látványos munkafolyamat az épületen a régi, már kiszolgált toronysisak cseréje volt. A belső restaurálás, a külső felület festése, a toronyóra felújítása is megtörtént. A kivitelező munkások és a restaurátorok áldozatos, lelkiismeretes munkájával szépült meg műemlék templomunk. Ezen munkálatokat Nagyistók Tibor és Kisvárdai László mérnökök hangolták össze.

Az átdadőünnepség szervezéséről, előkészítéséről is sok-sok ember gondoskodott. Megemlíthetjük többek között mindazokat a híveket, akik napokon át takarították, szépítették a templomot.

Az ünnepség bevezetéseként Horváth V. Lóránt, az egyházközség világi elnöke köszöntötte dr. Kiss Rigó László megyéspüspök urat, aki ezt követően dr. Tótsi Bálint plébános úrral közösen celebrálta a szentmisét. A püspök úr ezután megszentelte, megáldotta a felújított templomot. Reményét fejezte ki, hogy az elkövetkező nemzedékek is hasonlóan szívükön viselik a közösségük és a templomuk sorsát. A szertartás meghittségét, emelkedettségét növelte a templomi zenészek, a városi fúvószenekar, a városi énekkar és kántorunk énekes, zenés szolgálata. A hívek egy része a zsúfolásig megtelt templomon kívül, a

hangosítás segítségével kapcsolódhatott be a szertartásba.

A misét követően dr. Hörömpöliné Víkor Katalin, a Művelődési Központ igazgatója foglalta össze a beruházás történetét. Az ünnepség lezárásaként, a ragyogó napfényben, terített asztalokkal, szeretetvendégségre várták a megjelenteket. Sokan maradtunk még a Szt. Rókus téren, a templomkertben, közös beszélgetésre.

Hálás szívvel köszönjük minden embernek, aki munkájával, imájával hozzájárult a Szent Rókus-templom megújulásához, Isten áldása kísérje életüket!

K. J. É.

*„Mint élő kövek, épüljetelek lelki házzá.”
(1 Péter 2,5)*

A „Szent Rókus templom felújítása” projekt célja volt, hogy a templom – a jelenleg romló állapotú templombelső helyreállítása, felújítása, konzerválása révén – funkcionálisan, esztétikailag, értékmegőrző módon elláthassa szerepét a jelenleg is jelentős számú hívek, turisták és egyéb látogatók számára.

A felújítás előzményeinek, történetének egyik érdekessége az, hogy a kezdeményezés a járványunk időszakának csúcán történt – főleg ha tudjuk, hogy a templom névadóját, Szent Rókuszt a pestis járványból gyógyulók védőszentjeként tiszteljük.

Kiemelendő, hogy ezen ünnepélyes átadásra jelen évben, a templom 300 éves fennállásának évfordulóján került sor. A felújítás valóban a szerepéhez méltó, maradandó szépséggel ruházta fel a Szent Rókus-templomot, a Belsőváros „ékkövét”.

Bízunk abban, hogy a projekt fizikai, esztétikai valóságán túl a csongrádiak és az idelátogatók lelki életét is hasznosan fogja szolgálni, több emberöltőn keresztül.

N. T.

„DICSŐSÉG ÉS HÁLA NEKED, NEKED URUNK KRISZTUS!”

Szent József-napi búcsú, március 19.

Az Úristen áldása kísérte végig a mai napunkat és rendezvényünket, mely megmozgatta a város katolikus közösségét. Hála legyen érte! Habár az ötlet az enyém volt, a megvalósításban mindenki kivette a részét. És nem csak úgy tessék-lássék módon, hanem teljes szívvel és lélekkel. Ezt lehetett érezni, mikor megtelt a Szent József templom az ünnepi szentmisére.

Nem tudom szavakkal kifejezni, hogy mennyire boldog vagyok, hogy ilyen sokan voltunk, együtt imádkoztunk. Hiszem és vallom, hogy a mai zavaros világban, ahogy dr. Kovács József atya is fogalmazott a prédikációjában, nincs más lehetőségünk, csak visszatérni a hitünkhöz, a vallásunkhoz, és Isten parancsai és Jézus tanításai szerint élni az életünket békében és szeretetben. Reményeim szerint ezt ma többen megérezték. Nem szeretnék senkit sem megbántani azzal, hogy név szerint nem említem meg a közreműködését, segítségét, ezért csak azt szeretném kihangsúlyozni ismételten, hogy közös munka volt. Mindenki tette a maga dolgát Isten rendelése szerint és Szent József példáját követve.

Reggel 8 órakor maroknyi kis csapat gyűlt össze, és megkezdődött az imnap. Volt, aki a háttérben végezte a munkáját: asztalt terített, fogadta és tálcára rendezte a sütemény felajánlásokat, és volt, aki a templomban imádkozott, először Szent Józsefhez, majd a Boldogságos Szűz Máriához. 9 órától a szépen felszaporodott hallgatóság három ember tanúságtételét hallgathatta meg. Először Pásztor Andor, fiatalos lendületével, de már komoly hitéletbéli tapasztalataival lelkesített minket. Majd én következtem, igyekeztem a bennem égő tüzet, mit a Szentlélek tart égve, másoknak is megmutatni, s talán őket is lángra

gyújtani Isten és Jézus szeretete iránt. Végül Deák-Molnár Edinától hallhattunk beszámolót a megtéréséről, hitéletének hatalmas és erőteljes növekedéséről, ami szintén mindannyiunknak például szolgálhat.

10 órakor kezdődött az ünnepi szentmise, amit dr. Kovács József általános püspöki helynök celebrált, Bálint atya meghívásának eleget téve. És csodálatos módon megtelt a templom. Utoljára illet a Historia Domus írásait szemezgetve olvashattunk Révész József válogatásaiban.

Az ünnepi mise fényét a hittanos gyermekek szereplése, a kántorok - Kormányos Anna és Muladi József - mellett a Csongrádi Zenebarátok Kórusának tagjai és a Csongrádi Fúvószenekar tagjai is emelték. Köszönet érte mindenkinek!

A mise után röviddel következett az ebéd és a kötetlen beszélgetés. Ebéd után ismét kisebb létszámban, de nagy hittel jártuk végig a kereszttut a templomban, Jézus szenvedéseit felidézve imádkoztunk életünk szentségéért közösen. Végül Túri-Kis István atya vezetésével szentségimádáson vehettünk részt, ahol megköszönhattuk a mai nap sikerét, a hívek sokaságát Urunknak, Istenünknek.

A mai nap tanulsága, hogy együtt, összefogva ilyen csodálatos napokat élhetünk meg. A város hívó közössége a jövőben is fogjon össze, imádkozzunk együtt papjainkért, városunkért, gyermekeinkért, életünk szentségéért. Amen!

dr. Závogyi Zsuzsanna

Szent József, légy házunk ura, kis családunk pártfogója!
Egyetértés, hű szeretet egyesítse szíveinket!
Az ég felé mutass utat, bátorítsd az ellankadtat!
Küzdelmünkben légy segélyünk, erényekben példaképünk!
Átadjuk a ház kulcsait, oltalmazd és védj lakóit!
Zárd ki mindazt, ami káros, ami üdvünkre hátrányos!
Engedd be az Isten-áldást, minden jóban gyarapodást!
Ajánlj minket Jézusodnak, Szeplőtelen Szűzanyánknak,
Hogy családunk kisdéd háza, Názáretnek legyen mása!
Amen.

A HÚSVÉT ÜNNEPE A 20. SZÁZADI CSONGRÁDON

Húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe, Krisztus kereszthalálára és feltámadására emlékeztünk. Ün. mozgó ünnep, időpontja a tavaszi nap-éj egyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnap.

A század első felében a húsvétot megelőzte a 40 napig tartó *nagyböjt*, amikor is tartózkodtak a zsíros ételek fogyasztásától, sőt abban a fazékban sem főztek, amiben a böjt előtt, nehogy zsír kerüljön az ételbe. Böjtben sok gyümölcsöt ettek, főleg teát és vizet ittak. Ilyenkor főzték az ún. *bagolytüdő* levest, ami tulajdonképpen gyümölcsleves. Az elhullott gyümölcsöket összeszedték, gerezdenként megaszalták a napon és ebből főztek levest. (Meggyből, körtéből, szilvából, almából.) Gyakori böjti eledel volt a bableves, krumplileves, mákos tészta, túrós tészta. Hetente kétszer sütöttek kalácsot a kemencében. Sokszor vacsoráztak savanyú káposztát olajjal és sóval ízesítve, vagy pedig érett túrót. Böjtben a húsok közül megengedett volt a halfogyasztás. Sok vallásos idős ember ma is böjtöl, de péntekenként mindenképp tartja ezt.

Húsvétvasárnap előtti vasárnap az ún. *virágvasárnap*, amikor barkát szenteltek a templomban. Ezt a hívő csongrádi kitette az ablakba vagy a gerenda alá, hogy ne csapjon a házba a villám, vagy leszúrta a kert végébe szintén mágikus célzattal.

A böjti időszak végét jelentette a *nagyhét*, a nagyböjt utolsó hete, amely *virágvasárnap*tól *húsvétvasárnap*ig tart. A nagyböjt húsvét vasárnapig tartott. A nagyhét jellegzetessége a ma is általános húsvéti nagytakarítás. *Nagycsütörtök* az ún. *torkos-* vagy *zabálócsütörtök* vagy *zöldcsütörtök*, mely böjti napon lehetett húst fogyasztani. Azért a zöldcsütörtök elnevezés, mert ezen a napon spenótot, fiatal csalánt főztek a jó termés reményében.

Nagypéntek Jézus kereszthalálának emléknapja, a legnagyobb *böjt* és *gyász* ideje. A nap nevezetes szertartása a *csonkamise*, vagy, ahogy városunkban is nevezték, *feketemise*. A nagypénteki *körmenetek*, élőképes felvonulások, *passiójátékok* már a középkor óta virágzottak. A *Szentsír*, az *Úr koporsója* állítása a katolikus templomokban sajátos hazai, illetve közép-európai liturgikus fejlemény. A passióolvasás és a passió megjelenítése a szenvedéstörténet felidézését, átélését szolgálja. A pénteki napot általában

szerencsétlennek vélték, különösen a nagypénteket. Tiltották az állattartással, földműveléssel kapcsolatos munkákat. Általános hiedelem szerint nagypénteken nem szítottak tüzet, nem sütöttek kenyeret, mert az kövé válna. Nem mostak, mert a ruha viselőjébe villám csapna, nem fontak, nem szöttek. A tilalmak elsősorban a női munkákra vonatkoztak. Ezt sok idős asszony ma is tartja.

Nagycsütörtöktől nagyszombatig a „harangok Rómába mennek”, tehát délben és este nem szóltak, helyette *kerepeltek*. Feltámadás napján ismét megszólaltak a harangok, ekkor felsöpörték az udvart, miközben ezt a versikét mondogatták:

„Kígyók, békák szaladjatok,
Húzzák már a nagyharangot!”
(László Lászlóné, 1995-ös csongrádi néprajzi gyűjtés)

Nagyszombaton a pap vizet szentelt, ezt vitték haza a hívek, ezzel szentelték meg otthon a sonkát, tojást, kalácsot, sőt még a bort is. Az ételek megáldására már Jézus Krisztus is példát adott a csodálatos kenyérszaporítással és az Utolsó Vacsorán. A *megszentelt ételek* megvédték a híveket a hosszú böjt után a mértéktelenség kísértéseitől. Otthon a családfő szentelte meg az ételeket, a gyerekek meg alig várták, hogy ehessenek a sonkából. A sonka főzőlevébe tették a tojásokat, s ehhez kapcsolódott egy szép hagyomány is, a legelső tojást annyiba kellett vágni, ahány tagú a család. Mindenkinek meg kellett ennie egy szeletet, hogy összetartóak legyenek.

Húsvéthétfőn a fiatalok kölnivízzel, az idősebbek ivóvízzel locsolkodtak. Mikor még nem volt locsolókölni, szagos szappanból vagy rozmaringból csináltak „szagos vizet”, és azzal locsolkodtak a fiúk. A vízzel való locsolás a csongrádi tanyavilágban kb. a 60-as, 70-es évekig tartott, tréfás kedvű locsolók pedig ma is kérnek egy pohár vizet, vagy szódáscsifonnal érkeznek a lányos házhoz. A locsolás jutalma az egész magyar nyelvterületen a piros, vagy hímes tojás. A tojás ősi termékenység szimbólum. A keresztény vallásban a feltámadó Krisztust jelképezi, a 12. sz. óta szentelmény. A húsvéti tojás a locsolás viszonzása.

Mit jelent nekünk, hívő keresztényeknek a húsvét így a 21. században? Ne csak lakásunkat, környezetünket tegyük tisztává, lelkünket is öltöztessük ünnepi díszbe. A nagyhét minden egyes napján egyre közelebb és közelebb kerülünk Krisztushoz. Nagypénteken jómagam is átérzem az Úr szenvedését, elcsendesedek, befelé fordulok. Elgondolkozom régi ünnepeken, mikor még egy

asztalnál ült a kis- és nagycsalád. Közeli családtagok nem adnak hírt magukról, nem keresnek, megint mások megérkeznek életünkbe, fényt hozva jelenlétükkel. A vér szerinti és a választott család. Támadjon fel mindannyiunkban Krisztus, és örüljünk újra egymásnak. Úgy, mint egykor régen, vagy ennél is jobban. Örüljünk, hiszen az Úr szeretete irányunkba végtelen és örökkévaló.

Vincze Klára néprajzkutató

SZAKRÁLIS KISÉPÍTMÉNYEINK HELYI VÉDELME

Városunk közigazgatási területén található szakrális kisépítmények megépítésük után, az 1945 évet követő évtizedekben magukra maradtak. Ezeket az építményeket állításuk idején környékbeli keresztény vallású lakosok, gazdák összefogással állították, majd gondozták. A történelmi, gazdasági változások a tulajdonviszonyokat is érintette. Megfogyatkozott, vagy teljesen felszámolódott azon közösségek, családok élettére, akik annak idején fontosnak tartották a környezetükben állított keresztet, szobrot, harangot. Ezen okok miatt szükségessé vált szakrális kisépítményeink sorsának hivatalos rendezése.

Csongrád Városi Önkormányzat Képviselőtestülete 2022 decemberében megalkotta településképi rendeletét, melyben hatvankét szakrális kisépítményt: útszéli keresztet, harangokat és haranglábakat, valamint szobrokat helyezett helyi egyedi védelem alá. A pontonhídnál lévő Nepomuki Szent János szobor műemléki védettségre lett javasolva.

A szakrális alkotás a műemléki védelem alá helyezési határozat érvénybe lépéséig helyi védelem alá került. A helyileg védett szakrális értékeink városunk képének, karakterének és történetének, valamint keresztény kulturális örökségünknek meghatározó alkotásai. A helyi védelem célja ezeknek az értékeknek eredeti állapotukban történő megőrzése a jövő nemzedékek számára.

Felújítás során a szakrális kisépítmények eredeti anyaghasználatuknak és színviláguknak megfelelően állítandók helyre az értékleltár vonatkozó adatlapjának figyelembevételével. Az építmény jellegzetességei, karakterét meghatározó, sajátos megjelenését hordozó elemei

nem változtathatók meg. Nem végezhető olyan építési tevékenység, amely a védett érték létét, állagát veszélyeztetné vagy károsítaná. A magánterületen álló védett szakrális kisépítmény gondozásához, helyreállításához a mindenkori tulajdonosnak hozzáférést kell biztosítania. Mindez azonban nem akadályozhatja a tulajdonos számára az ingatlan rendeltetésszerű használatát.

A helyi védelem alatt álló építmények jó karbantartásához, felújításához és helyreállításához – az országos pályázati lehetőségek mellett – a későbbiekben az önkormányzat a szakmai útmutatáson kívül pénzügyi támogatást is kíván adni értékvédelmi pályázat kiírásával.

Városunk két műemléki védelem alatt álló műalkotással is büszkélkedhet. Műemléki védettséget élvez a Szent Vendel szobor és a Zöldkereszt. A műemléki értéket szintén fizikai

valójában kell megtartani. Az állagjavító konzerváló eljárásoknak, a restaurálásnak, valamint a hagyományos építészeti-műszaki megoldásoknak biztosítaniuk kell a műemlék eredeti alkotó anyagának, szerkezetének és formájának, valamint kortörténeti jellegének megőrzését. A mű-emléket érintő tevékenység kizárólag az örökségvédelmi hatóság engedélyével történhet. A műemlék tudományos és helyszíni

kutatásokon alapuló helyreállítását csak műemléki restaurátor szakterületen jogosultsággal rendelkező szakértő végezheti.

Ezúton is szeretném megköszönni Révész József áldozatos és lelkiismeretes munkáját, aki a szakrális kisépítmények adatlapjait az értékleltárhoz elkészítette.

Varga Júlia főépítész

KI VAGY TE?

*Ki vagy te, mérhetetlen Isten,
ki testet öltvén, közénk jöve
alászállsz poklainkra
s halott lényünket élővé szereted?*

*Ki vagy te, mérhetetlen Isten,
ki szinte észrevétlen jössz el
didergő éjszakánkba,
magadhoz emelsz és velünk vacsorálsz?*

*Ki vagy te, mérhetetlen Isten,
ki kérdéseinkre önmagad adod választul?...*

Lovas Erika

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatva a plébániatörténeti sorozatot, most az 1943. év január 1-től május 30-ig, a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseinek válogatásából közlünk részleteket.

„Január 1.: Igen sokan kezdtek Jézus Szíve kilencedet a békéért és katonáinkért. ...

Január 2.: Csongrád Vármegye közgyűlése P. Gvárdián kérelmére templomunk orgonájára 500.-P.-t szavazott meg, amit ki is utalt. ...

Január 8.: Elvégeztük a házszenteléseket. Mindössze 17 házat jelentettek be. ...

Január 16.: Templomunk részére Nagypál János és neje Gulyás Mária 2 db angyal szobrot adományozott hálából Isten dicsőségére, mert az 1914-es háborúban -bár ruháját 8 golyó átütötte-, ő mégis sértetlen maradt. ...

Január 26.: P. Gvárdián Budapesten járt. Visszajövet megtekintette a gyárban készülő orgonát...

Január 31.: P. Gvárdián részt vett a szegedi kubikus kongresszuson. ...

Február 3.: A német birodalmi rádió bejelentette, hogy a Sztalingrádért hónapok óta folyó harc befejeződött. A német véderő hosszú időn át az utolsóig kitartott s magát nem adta meg. A szovjet-orosz túlerő felmorzsolta a védősereget.

Február 8.: A csépai hívek szép adományt hoztak be kolostorunknak: burgonyát, babot, lisztet s más apróságokat. ...

Február 17.: A Magyar Királyi Vallás és Közoktatási Minisztériumtól megkaptuk a 2000 Pengő segélyt orgonabeszerzésre. ...

Március 10.: A kőművesek megkezdték az oratórium átalakítását, amire igen nagy szükség volt, hogy végre levegőt és napsugarat is kapjon az oratórium. ...

Március 18.: Kecskeméti rendtársaink jóvoltából 110 liter bort kaptunk. Közben megkezdik a templom meszelését is. Előbb a mennyezet penészfoltjait lekefélük s utána kétszer egyszerű vajsínűre meszelik. ...

Március 22-én megérkezett a fehér Szent József miseruha, amit özv. Vári Mátyásné Thököly utca 10. sz. alatti lakos adományozott...

Március 27-én estére a kolostor folyosóin is befejezték a meszelést.

Március 30-án hajnali 1/2 5 órakor meghozza a teherautó a várva-várt orgonát.... Dr. Piroksa János nyugalmazott polgármester 200.-P-t adományoz orgonánkra. ...

Április 4.: 1/2 9-től érkeznek a Hívek kis templomunk örömnepére. 1/2 11-kor már lehetetlen a templomba bejutni. A kóruson a Dolgozó Leányok szépen éneklik a Laudate zoltárt, száll az Egyház áldása, hullanak a szenteltvíz csöppjei. Gomolyog a tömjénfüst s az emberi elme és kéz munkája Isten dicsőségét zengő szent instrumentum lesz. A nagy várakozás csendjét lágy, de erőteljes, főnséges muzsika töri meg s betölti a templomot, a hívő lelkeket s megnyitja a szív, a lélek mélyén élő áhítatos érzelmeket, melyek a megilletődés könnyeiben ülnek ki sokak szemében. Szalay Lajos (orgonaművész) karnagy mesteri keze nyomán zeng, ujjong a mesteri kezekkel megépített s a Rieger cég hírnevéhez méltó orgona. Első ének, ami felcsendült: A „Jöjj Szentlélek Úristen” volt. ... Az orgonaanya tisztét özv. Tekulics Sándorné úrnő töltötte be, aki a szenteléskor átnyújtotta a feldíszített orgonakulcsot. Szentbeszéd után Főatyánk az orgonaszentelésre beszerzett új viola ornátusban az oltárhoz vonult az asszisztenciával és ünnepi nagymisést mondott az orgona Jótevőjéért. Szentmise végén Te Deum-ot intonált. Mélyről tört fel a hála azért, hogy e nehéz háborús időkben valóra vált a még egy év előtt nagyon is messzinek tűnő álom: a közel 15000 pengős orgona. ...

Április 24.: Püspöki Kar rendeletére országszerte 1/2 6-kor kezdték a föltámadási szertartást. Féltünk, hogy nagyon kevesen leszünk, de indulásra legkevesebb 2000 ember együtt volt. Szép rendezett volt a körmenet. ...

Április 27-én borús, szeles időben volt a búzaszentelő körmenet 300 résztvevővel. ...

Május 2.: ... a Széchenyi úti iskolában délelőtt 9 órakor szentmise és szentbeszéd volt. Nagyon szép virágos oltárt állítottak. Előző este a környékbeli asszonyok meszeltek, súroltak. A tágas iskolaterem felnőttekkel megtelt. Az iskolások a folyosóra szorultak. ...

Május 16.: Templomunk (búcsú)ünnepére gyönyörű tömeg jött össze. A két reggeli szentmise is szokatlanul népes volt. 10 órára szorongásig megtelt a templom s az utcán is nagy tömeg volt. P. Borsy Engelbert ünnepi szentbeszédet mondott, utána P. Luptovics Kolos szegedi házfőnök vezetésével megindult példás rendben a körmenet 3000-4000 résztvevővel...

Május 28.: Kérelmünkre a város képviselő testülete kezelésbe véteti a toronyóránkat s az eddigi évi segélyt 600.- Pengőről 1000.- Pengőre emeli. ”

Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012 évben. Összeállította: Révész József

A BŰNBÁNAT SZENTSÉGE

A szentségeket bemutató sorozatunkban a húsvétot megelőző nagyböjti időszakban a bűnbánat szentségével foglalkozunk.

Isten életébe a beavató szentségek, a keresztség, a bérmlás és az Eucharisztia által kapunk bebocsátást. A Teremtő és teremtménye bensőséges atya-gyermek kapcsolatba kerülnek. Sőt, az Eucharisztia által önmagával táplál, isteni természetével átlényegít bennünket.

Ám, ahogyan a kezdet kezdetén, most is képesek vagyunk ezt a nagy szeretetet visszautasítani, Istentől elfordulni, parancsait megszegni. A Teremtőjével tudva és akarva szembeforduló ember önmagát helyezi élete középpontjába, már nincs szüksége másra. Legalábbis így gondolja. Nagyon gyorsan kiderül, hogy ez az élet vakvágányra vezet. Lelkünkben az Úr egyre nagyobb lesz, amit mindenféle pótlékokkal igyekszünk betölteni, aminek következményeként még több bűnt halmozunk fel. „Miért okozol nekem ekkora fájdalmat, mikor én annyira szeretlek téged?” - adja az arsi plébános Isten szájába a szót. A visszaút a bűnbánaton és a kiengesztelődés szentségén keresztül vezet.

„De hogyan? Először is a gyónásnak a latin *confessio* szó (szó szerint vallomás, megvallás) felel meg, ami elsősorban nem saját bűneim megvallását jelenti, hanem mindenekelőtt Isten tökéletességének és nagyságának elismerését - és csak ezen keresztül juthatok el saját tökéletlenségemnek és mindenekelőtt Isten iránt való szeretetem fogyatékoságának megvallásához. Tökéletlenségem minden bizonnyal sérti és bántja Istent, aki engem saját képére teremtett, és szeretné, hogy tökéletes legyek, mint Ő. Mivel okozok leginkább fájdalmat Istennek? Azzal, hogy önmagamnak, mint az ő teremtményének okozok fájdalmat! Isten jót akar az embernek” - mondja Aquinói Szent Tamás.

„Pontosan azért, mert az ember önmagát sebz, sőt meg is öli az élet Teremtőjétől való elszakadással, Istent is bevonja ezzel a vele együtt-szenvedésbe; és mindkettőjüknek szüksége van a kiengesztelődésre, Jézus, a Fiú által, aki egészen Isten és egészen ember. Azért jött, hogy szerető engedelmisségével érvénytelenítse Ádám engedetlenségét, megszüntesse a szakadást.” Michael Marsch: *Gyógyulás a szentségek által*

A gyakorlatban ez azzal jár, hogy felismert bűneimet megvallom fajtája és száma szerint a gyónásban. Fontos, hogy minden súlyos bűnünket Isten irgalmába ajánljunk, hiszen amíg egy is kimarad, sebzettségünk nem tud teljesen begyógyulni. Mielőtt ezt megtesszük, lelkiismeretünket megvizsgáljuk a Szentlélek világosságát kérve. Szempontjaink lehetnek az önvizsgálatban a 10 parancsolat, a szeretet főparancsa, Szent Pál szeretethimnusza, a nyolc boldogság átgondolása. Manapság különösen fontos, hogy tisztában legyünk a New Age különböző megnyilvánulásainak kártékonyásával. A reiki, agykontroll, horoszkóp, jóga, spiritizmus, természetgyógyászat (ami nem a gyógyteák használatát jelenti), inga használata stb. mind önmegváltást hirdetnek és a sötétség erői nyilvánulnak meg általuk. Embertársainkkal való kapcsolataink is gyógyulásra szorulnak.

„Legyetek tehát irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas! Ne ítéljete, és titeket sem fognak elítélni. Ne kárhoztassatok senkit, és benneteket sem fognak kárhoztatni. Bocsássatok meg, és bocsánatot fogtok nyerni. Adjatok, és adnak majd nektek is: jó és tömött, megrázott és túlárado mértékkel adnak majd az ötletekbe. Mert amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak visszamérni nektek.” (Lk 6,36-38)

„De hogyan lehetnénk képesek utánozni Isten irgalmasságát mi, amikor nem vagyunk mindenhatók? Úgy, hogy közvetítői leszünk az ő irgalmasságának. Elsősorban azzal, hogy irgalmas szeretetének megannyi csodáját tudatosítjuk életünkben, s ha már befogadtuk az ő irgalmasságát, tovább is adjuk embertársainknak. Ez azt jelenti, hogy az Atya teremtő akaratával együtt mondunk igent a magunk és mások létezésére, megvallva a létezés csodáját és az emberi személy kimondhatatlan misztériumát. Csak ebből az isteni irgalmassággal való találkozásból fakadhat valódi keresztény irgalom a mindennapi szavak és cselekedetek szintjén, egyébként csak jámbor vagy nagyon is önző jótékonykodás az, amit irgalomnak nevezünk.” - mondta Barsi Balázs atya.

A bűnbánat szentsége által megújul kapcsolatunk Istennel, ugyanakkor gyógyulunk a bűn sebeitől is. Sokszor nemcsak lelkünk, de testünk és kapcsolataink is újjászületnek. A II. Vatikáni Zsinat utáni gyónási rítus bevezetésében ez áll: a gyónó „*elnyeri a betegségének megfelelő gyógyszert.*” (Nr.64) A bűnbocsánat eredményeként a lélek békét nyer, és ez tovább hat környezetére is.

„Egyedül az Isten szeretete okozta megrendülés képes mélyrehatóan megváltoztatni az embert - és ezzel megvalósítani életének új rendjét és gyógyulását. A kiengesztelődés szentsége végső soron nem kevesebbet akar elérni, mint a teljes embernek az őt környező világgal együtt történő gyógyulását: „a bűnbánattartás mindig elvezet a kiengesztelődéshez a testvérekkel is, akiknek a bűnnel kárt okoztunk.” (Michael M.) Tóthné Anikó

A betegek szentségének kiszolgáltatása február 12-én

LELKI TÜKÖR

A bűnbocsánat szentségének felvétele előtt tartsunk lelkiismeret vizsgálatot, a következő kérdéseket tegyük fel magunknak.

ÉLETEM ISTENNEL

- Mennyire engedem, hogy más személyek és dolgok fontosabbakká váljanak életemben, mint Isten? Ez a bálványimádás bűne.
- Milyen gyakran szerepel Isten a találkozásaimat számon tartó naptáramban? Minden napban kilencvenhat 15 perces periódus van. Istennek szentelem-e minden figyelmemet ezek közül legalább egyben?
- Mennyire törekszem arra, hogy áhítattal és hittel járuljak a szentségekhez, főleg az Eucharisziához?
- Felhasználom-e a lelki gyakorlatokat, szemináriumokat, lelki könyveket és hangszalagokat Isten-kapcsolatom mélyítésére?

- Megtagadom-e Istent azok előtt, akikkel kapcsolatban állok, azzal, hogy félek vagy szégyellek róla beszélni mindennapi beszélgetéseimben?

- Vonz-e másokat Istenhez az életvitelem? Vagy botrány és ellentmondás az életem?

- Milyen az Istenbe vetett bizalmam, főleg aggodalmak és félelmek idején?

- „Odafront lakó jó fiúvá” redukáltam Istent, akihez csak szükség idején fordulok, vagy akit csak annyiban veszek figyelembe, hogy eljuthassak a jövőendő életre?

ÉLETEM MÁSOKKAL

- Az isteni sorrend a keresztény ember életében: Isten, házastárs, gyerek, munka. Mennyire felel meg életem az isteni prioritásoknak?

- Mennyi időt és energiát szentelek a házastársammal való kapcsolat mélyítésére?

- Mennyi időt és energiát szentelek a gyermekeimmel való egészséges kapcsolat építésére?

- Hogyan törekszem imádságos szellemet kialakítani családomban?

- Törődöm-e szomszédaimmal szavakban és tetteikben?

- Becsületesen végzem napi munkámat? Az igazat mondom és ellenállok a rossznak?

- Ha vezető állásban vagyok, saját hasznomra használom fel pozíciómat, vagy mások javára?

- Tisztelem, védem, előmozdítom-e az anyaméhben és azon kívül az emberi élet méltóságát?

- Milyen a magatartásom azokkal az emberekkel szemben, akiknek más a fajuk, színük, vagy hitvallásuk, mint az enyém?

- Megköszönöm-e Istennek anyagi adományait úgy, hogy megosztom azokat egyházzal, a szegényekkel és szükségben levőkkel?

- Túlköltezkező vagy mértéktelen életet élek, míg emberek milliói élnek szegénységben vagy halnak éhen?

- Jó szívvel bocsátok meg másoknak, vagy fogadom el megbocsátásukat?

- Megosztom javaimat és képességeimet az egyházzal és közösséggel?

ÉLETEM ÖNMAGAMMAL

- Mennyire vagyok nyitott a szeretetre, mely Istentől és az emberektől árad felém?

- Ésszerű erőfeszítéssel törekszem-e Istentől kapott talentumaim fejlesztésére?

- Perfekcionista szemléletem miatt képtelen vagyok szelíd és megbocsátó lenni magam iránt?

Eamon Tobin: A kiengesztelődés szentsége c. írásának részlete

ELMÉLKEDÉSEK A TE DEUMRÓL

A Te Deum az Egyház egyik legősibb és legszebb hálaadó éneke. Nagy ünnepekkor, szentelésekkor, ünnepi szertartásokon hangzik fel. Napjainkban kevesebbszer énekeltük, mint eleink, pedig ebben benne van szinte hitünk egész foglalata.

Reggeli ima lenne; hiszen így mondjuk az utolsó soraiban: „Büntől e nap őrizz minket...”, de természetesen bármely napszakban elhangozhat. Miért mondhatjuk, hogy benne van hitünk egész lényege? Mert ha elemeire bontjuk, megtaláljuk benne Jézus által tanított legszebb imádságunk, a Miatyánk részleteit, a misék liturgiáját, a benne mindig elimádkozott Hiszekegy elemeit. Hiszen Isten és Krisztus dicséretéről szól, a szentháromságos Egy-Istenről.

Hódolattal kezdődik, Isten előtt. Napjainkban hajlamosak vagyunk arra, hogy Istent egy panasziroda hivatalnokának tekintsük, akihez gondjainkkal-bajainkkal fordulunk. Az önhitté vált ember gyakran elfeledkezik arról, hogy minden, ami körülvesz bennünket, ajándék, s hálásnak kell lennünk érte. Csodálnunk kellene az Alkotót, és leborulni nagysága előtt. Ami jó van, azt szinte természetesnek vesszük, mintha bizony azt magunknak köszönhetnénk... Természetesnek vesszük a ragyogó napsütést, a csendes esőt, a naplemente fényeit. És csak háborgunk, ha nem esik, ha túl hideg van, túl meleg van. Mintha bizony a világnak a mi igényeinkhez kellene igazodnia. Talán olyankor, amikor a körülöttünk látott sok szenvedés, háború, földrengés, egyéb katasztrófa híreit halljuk, akkor van, hogy egy kicsit elgondolkodunk. Bár többnyire ilyenkor is csak sápítózunk, kesergünk, s alig jut eszünkbe, hogy hálát adjunk az Istennek, hogy ettől megkímélt bennünket... Nem véletlen, hogy az ószövetségi zsoltárokból nagyon sok az Isten-dicséret. Nem mondom, Dávid is sok panaszt visz Isten elé, és könyörgést is, de sose feledkeznek meg a szent szövegek a dicsőítésről.

A Te Deum első felében a hódolat jut kifejezésre. Felidézi a Hiszekegy három személyét, ezzel a katolikus hit egyik alappillére erősíti meg, hogy egy Isten van - három személyben. Ez olyan végtelen nagy titok, hogy állandóan bele kell vésnünk hitünk alapzatába. Ezt követően a szentmise liturgikus szövegében, a Glóriában és a Sanctus szövegében kifejezett Isten előtti hódolatot ismétli el, többször is. A litániákhoz hasonlóan sorolja fel az égi karokat és rendeket, az apostolokat, vértanúkat és a szenteket, akik az élő

egyház tagjaival együtt mind őt dicsérik. A hódolat kifejezése után összefoglalja a megváltás történetét. Krisztus születését, halálát és feltámadását mondja el, szinte a Hiszekegy szavaival.

Ezek után jön a kérés: „Téged azért Uram kérünk: Mi megváltónk, maradj velünk!” Majdnem az efezusi tanítványok szavaival: „Maradj velünk, Uram, mert esteledik, és lemenőben a nap...” A sok ősz fej a templomok padsoraiban nagyon átérzi ezt a mondatot. Csatlakozik aztán hozzá a rövid kérelem, hogy juttasson el minket az örök dicsőség országába. S szinte a Miatyánk szavával kéri ehhez bűneink bocsánatát, és azt, hogy álljon mellettünk, hogy bűnbe ne essünk: „Büntől e nap őrizz minket, és bocsásd meg vétkeinket...” Irgalomért könyörög, Isten oltalmáért. „Irgalmazz, Uram, irgalmazz, híveidhez légy irgalmas... kegyes szemed legyen rajtunk, tebenned van bizodalunk.”

Aki ismeri református testvéreink énekeit, tudja, milyen fontos számukra Isten, az erős vár... Így énekelnek: „Ama végső órán rád bízom magam, Örök hajlékodbá fogadj be, Uram”. Íme, ez is az ökumenében összeköti a keresztény felekezeteket.

Számomra megható, ahogy a Te Deum énekelt dallamának utolsó két sora lejtésével alátámasztja alázatos kérésünket: „Te vagy Uram, én reményem, Ne hagyj soha szégyent érnem...” Hiszen egész életünk küzdelem a Gonosz ellen, harc, hogy a kihívásoknak meg tudjunk felelni, s a minket ért nehézségeket, szenvedést el tudjuk viselni... Nincs más vallás a világvallások között, amely a szenvedést értéként kezeli, csak a kereszténység. Pedig a valóság mindenképpen életünk részévé teszi a szenvedést. Még „a csecsemő is szenved, ha szüli a nő”- írta nagy költőnk, József Attila. A mi hitünk minden szenvedést társítani tud a megváltást hozó krisztusi szenvedéssel, s így életünk minden pillanatának értelmet tud adni. Márpedig az értelem nélküli élet pusztá vegetálás, nem emberi lét. Keresztény hitünk ad hallatlanul erős tartást, minden körülmények közepette. Betegágyon, a koncentrációs táborban, a halálhoz közeledve is. Így lehetünk méltók az ember névre. Ezért tehát hangozzék fel minél gyakrabban: „Te Deum, laudamus...” Téged Isten, dicsérünk.

dr. Botos Katalin

AZ ELKÖSZÖNÉS SZAVAI

Amikor nyár folyamán értesültem róla, hogy Csongrádra kerülök, még nem igazán tudtam milyenek lesznek az előttem álló hónapok. Az első szolgálati hely, az első tapasztalatok. Az első dolgok maradandóak az ember számára, így van ez velem is.

Amint letelt a nyári „uborkaszegzon” - ami a legtöbb plébániát jellemzi ebben az időszakban -, beindult az élet és nem is volt megállás. Hittanórák, imacsoportok, lelkes emberek. Mindezek nagymértékben hozzájárultak a beilleszkedésemhez. Csongrádról sokaknak sokféle véleménye van, ám szerintem egy nagyon jó adottságokkal és lehetőségekkel rendelkező közösség.

Ami személyesen nekem sokat adott, az a ministránsokkal és az ifisekkel való foglalkozás. Az a lelkesedés, ami őket is jellemezte, rám is átragadt és erőt adott. Szintén sokat tudtam meríteni a csongrádiak hitéből. Egy átimádkozott városba jöttem, ahol számos ember imádkozik az itt lévő emberekért, közösségekért. Csodálatos hónapokat tölthettem Csongrádon, ám február elsejétől máshol van rám szükség, Békéscsabán folytatom a szolgálatomat. Csongrádon valódi otthonra találtam, remélem Békéscsabán is így lesz! Imádkozzatok értem, én is hasonlóan fogok tenni veletek!

Tapodi Krisztián diakónus

BÚCSÚ KRISZTIÁN ATYÁTÓL

Előző lapszámunkban örömmel számoltunk be új diakónusunk érkezéséről, szívesen olvashattuk bemutatkozását. Akkor még úgy tudtuk, hogy megbízatása júniusig szól. Januárban érkezett a váratlan hír az elhelyezéséről. Egyházközségünk nevében Révész József, világi elnökünk köszönt el tőle.

Kedves Krisztián Atya!

Alig hat hónappal ezelőtt jöttél Csongrádra pappá szentelésed előtti gyakorlatra. Örömmel és

szerepettel fogadtunk. Abban reménykedtünk, hogy a tanév végéig itt maradsz nálunk. Nagyon gyorsan beilleszkedtél közösségünkbe, új szint hoztál a szentbeszédeidben, a hitet és Isten akaratát közvetíthetted a hívek felé. Lelkes ministráns csapatot szerveztél, akik hétről-hétre a vasárnapi szentmiséken való szolgálatukkal is jelezték, hogy vezetéssel termékeny talajba jutott a mag, amelyet elvetettél. A hívek megszerettek segítőkészséged, nyitottságod, szelídséged, közvetlenséged miatt.

Ezúton is köszönjük a nálunk töltött szolgálatot, és imáinkba foglalva Isten áldását kérjük további életedre. Kérünk, őrizd meg emlékezetedben a csongrádiakat, és ha lehetséges, szívesen vállalj szolgálatot nálunk, mi szeretettel várunk és fogadunk. Isten kegyelme segítsen leendő papi munkádban!

A SZERETETRŐL

Minden ember vágyik a szeretetre, ennek hiányában ürességet érez a lelke mélyén. Sokan úgy gondolják, hogy ez nekik jár akkor is, ha nem tesznek érte semmi erőfeszítést, csupán a létezésük miatt (szépek, csinosak, okosak...). Van olyan elképzelés is: majd ha sok pénzem és vagyonom lesz, abból tudok osztogatni, akkor biztos szeretni fognak az emberek.

Az igazi szeretet a szívből indul el, belülről fakad. Aki szeret, annak mindig van adnivalója. Nem azt nézi, hogy a másiknak mi je van, hanem azt, hogy mire van szüksége. A szeretet forrása mindenkiben benne van, és akkor igazi, ha másokban is vágyat tud ébreszteni a megbocsátás és segítség irányába. Az űr, amit a szeretet hiánya okoz a lelkünk mélyén, úgy fog betöltődni, hogy teszünk érte. Ne ártsunk, ne bántsunk, segítsünk és bocsássunk meg az ellenünk vétőknek!

Pál apostol gyönyörű gondolatokkal teli levelében így ír a szeretetről:

*„A szeretet türelmes, a szeretet jóságos,
a szeretet nem féltékeny,*

nem kérkedik, nem gőgösködik.

*Nem tapintatlan, nem keresi a magáét,
haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója.*

Nem örül a gonoszságnak,

de együtt örül az igazsággal.

Mindent eltűr, mindent elhisz,

mindent remél, mindent elvisel.

A szeretet nem szűnik meg soha.”

(I.Kor.13.4-7.)

Deák Istvánné

VELE – BENNE – ÁLTALA

26 éve találkoztam az élő Istennel.

Mintha tegnap lett volna. Megrendítő volt az az esemény, amivel kezdetét vette egy dinamikus, szűnni nem akaró vonzalom Iránta. A hullám-völgyekkel árnyalt, Istennel való kapcsolatomban jelentős stációira most is szívesen gondolok vissza és örömmel teszek róluk tanúságot. Tanúságot, Isten keze munkájáról az életemben.

Azon a bizonyos első találkozáson Isten elsőpró szerelme (szó szerint is) levett a lábamról. Addigi tévutas hiedelmeimmel ellentétben minden kétséget kizáróan nyilvánvalóvá vált, hogy Isten létezik. Évekkel később lett világos, hogy Ő nemcsak örök szeretettel szeret engem és minden embert, hanem, hogy Ő halálosan szerelmes belénk. Ezzel adta Isten megérteni a megváltás lényegét.

Szintén évek teltek el, mikor Mária szeretet-ereje adott egy különleges lendületet életemnek. Emlékszem a gyújtópontra is. Egy lourdes-i zarándoklat oda útján beszélgettem egy szerzetes nővérrel a Máriával kapcsolatos aggályaimról. Ez a beszélgetés nagyon sok mindent megmozgatott, helyrebillentett bennem és így kapcsolataimban is.

A következő állomás a másfél évig tartó, esténkénti egyedül végzett szentségimádás volt. Semmi különleges eseményről nem tudok ezen időszak kapcsán számot adni. Egyszerűen csak hívott a szentségi Jézus, és én szívesen mentem. Ha akkoriban nem is volt érzés szintű tapasztalatom, azért ma már látom, hogy ez a csendes időszak készítette elő a Szentmise megelevenedését bensőmben. E nélkül ma sem tudnám, hogy az Eucharisztia mélysége kimeríthetetlen, amin keresztül a végtelen Isten a végtelen szeretetét, a végtelen Önmagát kínálja mindannyiunk számára.

10 éve találkoztam a szemlélődéssel, amely azóta is rendületlenül azt a belső bizonyosságot adja, amit egy szóval úgy tudok összefoglalni, hogy „megérkeztem”. Hogy hová is érkeztem meg? Oda, ahol az Ige már nem papíralapú többé, hanem legbelsőbb lényegem forrása, és ez egyáltalán nem kizárólagos, hanem minden teremtmény éltető ereje.

„Kelj fel és járj!” – mondja ma is Jézus. Igen, ahhoz, hogy Jézus felhívására járni tudjunk, előbb fel kell kelnünk. Kelj fel! Felkelni a tespedtségéből nem lehet akarat és ezen alapuló cselekedetek nélkül. Ez vonatkozik a lelki életre is. Sőt, a lelki talpon maradáshoz és a „járás”-hoz folyamatos gyakorlásra van szükség. A mai, kényelem és kényeztetés központú világunkban –

még mi hívők is – szinte teljesen elfelejtettük az aszkézis (görög aszkeó, gyakorol szóból) jelentőségét, erejét.

Barsi Balázs atya Szent Szerafim életéről szóló könyv előszavában ezt írja: „*Mi a szerepe az aszkézisnek? Szerafim korában az a veszély fenyegetett, hogy egyesek túlhangsúlyozzák az állandó aszkézist (önmegtagadást, lemondást), ma, amikor felfedeztük, hogy a mi erőlködésünk nem a lényeg, hanem Isten kegyelme számít, egy másik végzetessé váló tévedésbe esünk: az összeszedettség és önmegtagadás gyakorlataira állandóan kijelentve, hogy 'ez nem a lényeg' – felkészületlenül tesszük magunkat a Lélek kegyelmi adományaira és azok megőrzésére; szétesünk.*”

Legyen ez a nagyböjti időszakunk az összeszedettség-gyakorlata! N. T.

KERESZTÚT

- I. Futsz az Úrtól hasztalan:
áll előtted szóltalan.
- II. Élet fáját ölelem:
erős, mint a szerelem.
- III. Kereszt súlya malomkő:
földi ember esendő.
- IV. Szerető szív valahány,
egyől egyig mind anyám.
- V. Gyöngé karral gyámolíts,
igaz szívvel felüdíts.
- VI. Vérben ázott arcomat,
jegykendőül elfogadd.
- VII. Másodízben bukom el,
terhem elnyom s fölemel.
- VIII. Élő fába fejsze vág,
mit remél a száraz ág?
- IX. Hegytetőn, hol nincsen út,
elnyúlt testem ingyen Út.
- X. Mért csupán az ingem kell?
Ölts magadra Engem fel.
- XI. Vasszögekkel veretem,
aki gyűlöl, szeretem.
- XII. Föld is, ég is elhagyott,
két lator közt lankadok.
- XIII. Megfeszített Istened,
szép szelíden ölbe vedd.
- XIV. Földbe tér a búzaszem:
kicsírázik csöndesen.

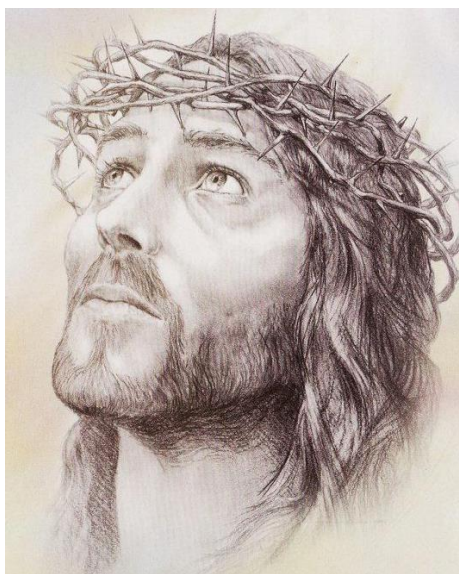
Szedő Dénes ferences atya írása

GONDOLATOK A SZELÍDSÉGRŐL

„Boldogok a szelídek, mert ők lesz a föld.”
(Mt 5,5) „A szelídek ellenben uralják a földet, és élvezik a béke teljességét”. (Zsolt 37,11)

Mi is a szelídség, és mi az a föld, amit uralnak a szelídek?

A minap a Tisza partján sétálva, láttam, hogy a meder teljesen megtelt. Mindig rácsodálkozom, hogy micsoda erő lehet ilyen mennyiségű vízben! Így a gátak ölelésében mégis szelíden, békésen járja útját. Majd hálásan sétáltam a szelíden simogató napsütésben. Még nem éget, nem perzsel, csak átmelegít.

Később kikerestem azokat a bibliai részeket, melyekben a szelídség szó megjelenik. Ezek szerint Isten haragja is szelíd, sőt, már a zsoltárok szerint is a szelídek uralják a földet. Az állatokat pedig az emberi természet megszelídíti.

Mindezeket átgondolva, a szelídség a kordában tartott erő, melyet a szeretet irányít, nem az ösztön és az indulatok. A szelíd ember szeretetteljes, ugyanakkor határozott, mert lelki irányítójá jól működik, és képes a „földet”, azaz mindazt uralni, ami benne anyagi természetű.

Jézus azt mondja: „tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű”. Isten szelídségéről elmondhatjuk azt is, hogy nem csak az erejét, esetleg a haragját tartja korlátok között, de szeretetét is. Ha az ő lángoló szeretetét megéreznénk teljes valóságában, belehalnánk. Irántunk való jószágában mindig csak annyit nyilatkoztat ki önmagából, amennyit az ember képes befogadni, megkímélve őt attól, hogy szembe forduljon vele.

Szelíd és alázatos szívű Jézus, alakítsd szívem a te Szent Szíved szerint!

Tóthné Anikó

KERESZTÉNY KÖZGAZDASÁGTAN?!

Egyesületünk által szervezett „Ferences esték” rendezvénysorozat részeként február 1-én este dr. Botos Katalin a fenti című könyvének bemutatóját tartotta meg a Szent József plébánia közösségi termében. A könyv a Mária Rádióban 2016 óta futó sorozat legérdekesebb és legfontosabb előadásainak írásos gyűjteménye.

Professzor asszony a következő gondolatokkal kezdte előadását: „Az emberek jó közgazdászok. Keresik, miből lehet megélni, s hol tudják legolcsóbban beszerezni azt, ami kell szükségleteik kielégítéséhez. Jó mikro-közgazdászok... De arról, hogy a makro-világban, országosan, s a nemzetközi gazdaságban, milyen törvényszerűségek vannak, keveset tudnak. Pedig nagy hatással van mindez az életünkre.” A szerző hivatásának tekinti, hogy egy kicsit megvilágítsa ezeket a körülményeket, és visszaemelje a keresztény értékeket a közgazdaságtani gondolkodás középpontjába. A válogatásnak az volt a célja, hogy bebizonyítsa, a helyes közgazdaságtan: a keresztény közgazdaságtan. Más szóval, hogyha valóban jó közgazdaságtant akarunk művelni, a szó legszorosabb értelmében, vagyis a közösségért, a köz javáért akarjuk a gazdaság törvényeit megismerni, akkor annak keresztény szemléletűnek kell lennie. Ha úgy rendezzük be életünket, hogy egészségesebben, mértékletesebben élünk, óvjuk a természeti értékeket, akkor a keresztény közgazdaságtan szelleme szerint fogunk élni. Erről szól a könyv.

A kiadvány a szerző magával ragadó egyénisége és témája okán nemcsak a közgazdász szakma, hanem a széles közönség érdeklődésére is számot tarthat. Jó olvasást kívánunk!

Az előadás végén helyben készült farsangi fánkkal vendégteltük meg a szép számmal megjelent hallgatókat.

Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület/TNM

EGYESÜLETÜNK ÚJ ELNÖKE

Seresné dr. Terjék Aranka vagyok, 2022 novemberétől a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület vezetőjeként tevékenykedem az egyházközségben. Az újság szerkesztői kértek fel, hogy mutakozzam be pár szóval azoknak, akik még nem ismernek vagy szeretnének többet megtudni rólam.

1980 októberében születtem Csongrádon szüleim első gyermekeként.

A Szent József templomban kereszteltetek, itt voltam elsőáldozó majd később Soós Dénes plébános szárnyai alatt többed-magammal aktívan ministráltam.

A gr. Széchenyi István Általános iskolába jártam négy évig, majd

felvételt nyertem a csongrádi Batsányi János Gimnázium nyolcosztályos képzésére, ahol 1999-ben érettségiztem. Tanulmányaimat Szegeden folytattam, ahol gyógyszerészként végeztem.

A diplomám megszerzése után közforgalmú patikában dolgoztam, majd házasságkötésem és a nagyobb lányom születését követően egy gyógyszer nagykereskedő cégnél helyezkedtem el, ahol jelenleg is gyógyszer minőségbiztosítással foglalkozom, mely még így, több mint tíz év után is mindig tartogat kihívásokat és fejlődési lehetőségeket.

Férjemmel, Seres Gáborral a Szent József-templomban házasodtunk össze, gyermekeink, Anna, Péter és Nóra vallásos nevelését fontosnak tartjuk, mindhárman a hívek szeme előtt nőttek fel – hozzánk hasonlóan.

A Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület korábbi vezetője, Szabó László hirtelen halála után kaptam a felkérést, hogy szeretnék, ha elvállalnám az egyesület vezetését. A döntés nehéz volt, mivel három kiskorú gyermekem van, illetve aktívan dolgozom – nem akartam háttérbe szorítani emiatt a korábbi feladataimat és kötelességeimet. Az egyházközség viszont fontos szerepet játszott mindig is az életemben, így elvállaltam, remélve hogy Isten megsegíti majd munkámat és megkönnyíti vagy megszépíti a rám váró feladatokat.

Az egyesület vezetőjeként fontos számomra, hogy olyan programokat szervezzünk a tagság, vagy az egyházközség tagjai számára, amelyek során minden korosztály megtalálja a számára megfelelőt. Tavaly decemberben tea- és zsíroskenyér-osztást, majd februárban könyvbemutatót szerveztünk, fánksütéssel egybekötve. Terveim között van kéthavonta a Ferences esték felújítása, külső előadó bevonásával, ezen kívül tervezünk az egyesületen belül sütés-főzést, illetve közös kirándulást is. Az események megvalósításában segít a hitem abban, hogy „egy közösen átélt jó élmény hidakat épít közénk.” (Hozleiter Fanny)

OLTÁRSZOLGÁLAT GYEREKSZEMMEL

Ministránsként szolgálni a szentmisén kitüntetett feladat. Talán nem is pusztán feladatként éli meg az ember, hanem egy közeli kapcsolatként Jézussal. Megvannak a konkrét tennivalók, mint a csöngetés vagy a bor-vizezés, azonban az oltár körül szolgálni ennél sokkal többet jelent.

A ministráns magát Jézust szolgálja a szentmisén. Közelebbről éli át a történeteket, fizikailag és

lelkileg is. Arról, hogy hogyan éli meg egy fiatal ezt a fajta szolgálatot, a Szent József-templom két ministránsa írt néhány személyes gondolatot:

„Azért szeretek ministrálni, mert

akkor mindig Jézussal vagyok. De miért is? Ő segít nekem mindenben. Megtanít arra, hogy ne csináljak semmi rosszat és segítek másoknak (pl.: amikor a mamám beteg volt, akkor ápoltam).

A szentmise alatt nagyon jó érzéssel tölt el, hogy én is tudok szerepelni a hívők előtt, csöngetek, bor-vizezek, szentáldozás közben tartom a tálcát és szeretek felolvasni is olvasmányt, szentleckét vagy könyörgést. A mise végén azt érzem, hogy megtisztul a lelkem és jól indul a vasárnapom.”

(Birk Balázs, 4. oszt. tanuló)

„Az én véleményem a ministrálásról, hogy közben úgy érzem, mintha Jézus átölelne és velem beszélgetne. Ministrálás közben kicsit szoktam félni, hogy mellé olvasok, hogy ezzel nehegy megbántsam Jézust, Istent.”

(Molnár Dominik, 4. oszt. tanuló)

A SIKER RELATÍV

Néhány hónappal ezelőtt kezdett el működni egy ifjúsági közösség a plébánián. Péntek esténként gyűltünk össze, változó létszámmal. Az elején egy maroknyi csoport volt, majd tíz fölé duzzadt a résztvevők száma. Jó közösséggé formálódtunk, akik hétről hétre azért gyűltünk össze, hogy társasozzunk, csocsózzunk és egy-egy témát közösen megvitassunk.

A legutóbbi ifi után az egyik nyolcadikos odajött hozzám, hogy etikaórán kapott egy házi feladatot: a siker témájában kell valakivel interjút készítenie. Rám esett a választása. Arra volt kíváncsi, hogy szerintem mi a siker, mi teszi boldoggá az embert. Válaszomban elmondtam, hogy manapság sokszor a pénzt és az anyagi dolgokat teszik meg a siker mércéjének. Viszont ez egy énközpontú világot eredményez, ahol csak a saját érdekem lesz fontos. Ez pedig szerintem nem a boldogság útja.

Az egyik jóbarátom mondta a következő mondatot a téma kapcsán: „A siker nem mindig siker és kudarc nem mindig kudarc.” Nagyon egyszerűnek hangzik, viszont mégis mély tartalma van ennek a mondatnak. A siker és a kudarc relatív. Sok esetben az adott pillanatban valami sikernek vagy kudarcnak tűnik, ám az idő múlásával más értelmet nyer.

Feltehetjük azt a kérdést is, hogy vajon Jézus sikeres volt-e? Isten Fiaként jött a világra, hogy hirdesse a megtérést és az Isten országát. Földi életében „pusztán” annyit sikerült elérnie, hogy pár tucat embert gyűjtsön maga köré, szűkebb körben pedig 12 tanítványt. Az apostolok viszont nemegyszer megtagadták; elhagyták őt a legnehezebb órákban. Földi szemmel aligha mondható ez sikernek. Ám a feltámadás fényében és kétezer év távlatából már teljesen máshogy értelmezzük.

Istennek a sikerrel és a boldogsággal kapcsolatban fordított logikája van, mint a mi emberi logikánk feltételezné. Ez jelenik meg Jézus boldogmondásaiban is. Boldogok, akik sírnak vagy boldogok, akiket üldöznek. Ez egy teljesen isteni logika. A benne lévő ellentéteket egyetlen szóval lehet feloldani, ami nem más, mint a szeretet. Nem a giccses, cukormázos értelmében, hanem a konkrét, kapcsolatainkban megélt formájában. Akinek vannak igazán mély kapcsolatai, azok tudják azt, hogy a szeretet néha fáj. A kapcsolatokban a szeretet nemcsak boldogsággal jár, hanem szenvedéssel is. Ugyanígy az istenkapcsolatunkban is megélhetjük a szeretettel

járó fájdalmat. Viszont aki sír, azt meg tudják vigasztalni. Akit üldöznek, azt Isten megerősíti. Jézus arra biztat minket a boldogmondásokban, hogy a megtapasztalt fájdalmak ellenére is merjünk szeretni. Merjünk megnyílni mások felé, merjünk nyitni Isten felé.

Az elmúlt napokban személyesen is megtapasztaltam azt, hogy milyen, amikor a szeretet fáj. Fél évet tölthettem Csongrádon és igazi otthonommá vált. Nagyon sok embert és közösséget megszerettem. Most viszont eljött a búcsú pillanata, ami fájdalommal jár. Mindig a szívemben fogom hordozni ennek a fél évnek az emlékeit, hála és köszönet értük!

Tapodi Krisztián diakónus

HÍRES ANYUKÁK

A világtörténelem leghíresebb anyukái:

- Kolumbusz Kristóf anyja: „*Nem érdekel mit fedeztél fel! Inkább tanulj!*”
- Michelangelo anyja: „*Miért nem tudsz a falra firkálni, mint más normális gyerekek?! Tudod te, milyen nehéz ezt az irka-firkát lemosni a plafonról?*”
- Napóleon anyja: „*Jól van, ha nem a zubbonyodban rejtegeted a bizonyítványod, akkor mutasd a kezed!*”
- Abraham Lincoln anyja: „*Már megint ez az idétlen cylinder? Miért nem tudsz te is egy baseball sapkát hordani, mint más, normális gyerekek?*”
- Albert Einstein anyja: „*Atyám, hogy nézel ki ezen a fényképen?! Nem tudtál volna valamit csinálni a hajaddal? Zselé, hajformázó hab, akármilyen?*”
- Thomas Alva Edison anyja: „*Persze, hogy büszke vagyok rád, hogy feltaláltad a villanykörtét! De most kapcsolj le, és nyomás aludni!*”

LEVÉL A BŐRÖNDBŐL

Egy padláson talált, régi bőrönd sok értékes kincset rejtethet. Ilyen kincs az alábbi levél, amely hagyatékból származik. A címzett Stanzi néni apáca volt, és ahogyan a levélből kiderül, egy szerzetes atya neki írt sorait olvashatjuk. Gondolatai számunkra is megszívlelendő üzenetet hordoznak. (Az eredeti helyesírást megtartva közöljük a levelet.)

Kedves Stanzi néne! 976 jul.13.
Ma olvastam fel Konrádnak a kedves szíves levelét. Megvan a Pajti a régi bajjal és gonddal. Tényleg kell imádkozni érte, mert néha erősen ránehezedik a betegsége, meg azután fájdalmak is előjönnek.

Most ujabban majdnem minden nap bemegyek. Ép most fejeztem be a lelkigyakorlatot, így mindennap nála voltam. De az előző alatt egyszer sem, mert magam is örültem, hogy egy konferencia után ágyba mehettem. Valahogyan megfáztam és rémes fejfájásaim voltak, de azért a lelkigyakorlatot megtartottam, délelőtt tízkor otthon voltam, ágyba mentem, izzadtam, mint egy ló, délután valamit ettem, vissza be 5 re, azután haza és újra izzadtam éjfélig. Mire a lelkigyakorlat befejeződött, a baj is elment. Igaz, a gondnoknővér adott nagyon jó orvosságot és ez tulsegített a bajon.

Konrád megvan, szeretne meghalni, arra kért, hogy ezért imádkozzam érte. Hát erre csak azt mondtam neki, hogy nézd mi férfiak vagyunk és egymás közt mondhatjuk a magunkét, hát ilyet én nem kérek, de te se kérj, mert ez mindenkire eljön. Inkább azt kérd, hogy meglásd a jó Istent, én is csak ezt kérhetem számodra, meg a magam számára is.

Eltelik pár hét, újra bent vagyok nála, és azt mondja, hogy „becsaptál”. Én kértem a jó Istent, hogy megláthassam, és még se haltam meg. Hát nézd öregem, mondtam neki, ezt nem mi szabjuk meg az Uristennek, hogy mikor mutassa meg magát nekünk. Tudod, az utolsó küzdelem a hitért lesz, csak erre vigyázz, hogy mikor az ördög itt, ezen a ponton kezd zavarni, akkor csak hiszek, hiszek, szavakat mondogasd. Nincs másra szükség. Hát most újra nyugodt, mert megtárgyaltuk a világ minden baját, jaját.

Nem hagyják magára, mindig bemennek hozzá, részint a rendtársak, részint a nővérek. Bár az is igaz, hogy már kért, hogy ne vigyek fel hozzá senkit. Terhére esik neki, hogy nézik. Párizsból jöttek hozzám látogatók, ismerték őt is, kérdezősködtek utána, én szóltam neki, de kért, hogy ne vigyem fel őket. Néha fárasztó neki a beszéd, lassan is beszél, néha nehéz megérteni,

mert nagyon halkán beszél. Vince vigyáz rá, hordja az ételt pontosan, leül mellé, imádkozik vele, beszélget vele. Jók hozzá a rendtársak.

Hát minden jót, maradok sok üdvözlettel Márkus

VÁRY GELLÉRTRE EMLÉKEZTÜNK

A február 5-i szentmise keretében Váry Gellért piarista szerzetesre emlékeztünk születésének 180. évfordulóján.

Az 1843. február 2-án született kisfiút Meister Sándor néven anyakönyvezték Csongrádon. Itt töltötte gyermekéveit, majd szegedi gimnazistaként egyik tanára hatására jelentkezett a piarista rendbe, és itt vette fel anyja vezetékeve után a Váry nevet. Tanulmányai befejeztével több helyen középiskolában tanított. Mindeközben folyamatosan ontotta írásait, tanulmányait, néprajzi gyűjtéseit, melyek könyv formában is megjelentek, illetve a korabeli lapokban láttak napvilágot. Rendi szolgálatként Nyitrára került. Innen Rómába helyezték, a Piarista Rend központjában szolgálta rendtársait. Nyugdíjas éveiben visszatért Nyitrára. 1929. február 29-én hunyt el ugyanitt, Nyitrán temették el.

Halálának 75. évfordulója alkalmából a Szent József plébánia egyháztanácsa elhatározta, hogy emléket állít a tudós papnak. Nagy Nándor plébános atya vezetésével 2005. április 2-án ünnepség keretében egy domborművet helyeztünk el a plébánia bejáratánál.

Az 1974-ben kiadott „Emléklapok Csongorád multjából” című kéziratos könyvében pontos képet adott Csongrád 1840 utáni életéről, eseményeiről. Ez a könyv mára már csak antikváriumban, nagyon ritkán lelhető fel. Fontos lenne újbóli kiadása, hogy a ma élő nemzedék is megismerhesse a város multjából azt a szeletet, amelyet tudós papunk lejegyzetelve ránk hagyott.

Révész József

PAPI FUTSAL EB TEMESVÁRON

Tizenötödik alkalommal rendezték meg Temesváron 2023. február 13-17 között a papi teremlabdarúgó EB-t. Az eseményen, ahol 16 ország papjai képviselték magukat, Lengyelország, Portugália, Bosznia-Hercegovina, Szlovákia, Horvátország, Románia, Magyarország, Koszovó, Szlovénia, Ausztria, Olaszország, Kazahsztán, Albánia, Csehország, Szerbia, valamint Montenegró csapata vett részt.

A résztvevő több mint 220 pap között a római-katolikusokon kívül, voltak görögkatolikusok, de örmények is, világi papok, és szerzetes papok is. Legutóbb 2020-ban rendezték meg az eseményt a csehországi Prágában, éppen a Covid vírus beállta előtt, majd 2021 és 2022-ben elmaradt a bajnokság az említett vírus miatt.

Én, személy szerint 14 éve részt veszek ezeken a tornákon, ahol nagyon fontos ugyan a sportbéli megmérettetés, amely tele van sokszor izgalommal, elvárásokkal, reményekkel és utólagos kudarcérzésekkel, de számomra a legfontosabb minden alkalommal a találkozás mérhetetlen élménye. Sokan vagyunk, sokfélék, külön nyelvet beszélünk, de nagy élmény egy vagy több év eltelte után egymásra pillantani, mosollyal üdvözölni a másikat, vagy akár a másik ember nyelvén két-három szóval köszönteni társainkat. Az előbb említett élményeken túl, de nem utolsó sorban fontos a lelki feltöltődés, a közös szentmisék, a kirándulások, a hely és a helyi kultúra megismerése, valamint a torna missziós lehetősége. Elég, ha arra gondolunk, hogy az „egyértelműen” katolikus országokon kívül, olyan nem kimondottan katolikus országok is szerveztek már bajnokságot, mint Bosznia-Hercegovina, Montenegró, Fehéroroszország (amely ebben az évben nem vett részt), Románia, vagy a 2024-ben rendező ország, Albánia.

Az idei bajnokságon nem kellett különösebben izgulnunk a csoportmérkőzéseken, hiszen könnyen továbbjutottunk. Az első mérkőzésen a címvédő Lengyelországgal játszottunk döntetlent, akik minden más csapat ellen végig győzelmet arattak. Ausztriát 4-1-re győztük le, Montenegrót pedig 3-0-ra. A nehézségek később kezdődtek, a legjobb 4 közé kerülés során. Összességében az alábbi mérkőzéseket játszotta Magyarország:

1. Lengyelország - Magyarország 0-0.

2. Magyarország - Ausztria 4-1.

3. Montenegró - Magyarország 0-3.

4. Szlovákia - Magyarország 2-0.

Románia - Magyarország 2-0.

A 7-8. helyért:

Magyarország - Koszovó 3-1.

Valahogy minden évben összekerülünk Szlovákiával és Romániával, amely meccsek során kemény harcok folynak. Ezeket a mérkőzéseket idén elvesztettük, így a magyar válogatott a 7. helyen végzett. A cél továbbra is a legjobb 4 közé jutás, ami eddig egy alkalommal sikerült. Lengyelország lett a bajnok, Portugália lett a második, Bosznia-Hercegovina a harmadik.

dr. Tótsi Bálint plébános

KÖSZÖNÖM, JÉZUS, HOGY...

...megváltottál minden embert és értünk vagy. *Aron*

...minden rám háruló terhet átvettél, és boldogsággal szántál meg. *Levente*

...létezik az emberiség, és hogy minden emberben van valami jó. *Klementina*

...minden bűnt magadra vettél a halálodkor, és így nem kell szenvednünk miattuk. *Andris*

...ennyire szeretsz minket, hogy feláldoztad magad. *Amina*

KÉRLEK, JÉZUS...

...szánj meg minket elmondhatatlanul sok kedvességgel, szeretettel. Vedd el tőlem azt a maradék szentségtelenséget, gonoszságot, amit még eddig nem tetted. *Levente*

...segítsd azokat az embereket, akiket az ördög bekebelezett, mentsd ki őket és adj nekik hitet. *Enikő*

...segítsd a rászoruló, szegény embereket, hogy jó életük legyen. *Klementina*

...a hitetlenek is bejuthassanak a mennyek országába, mert ők is ugyanolyanok, mint mi. *Andris*

...ne legyen ez a nagy felfordulás a világon. *Bence*

...vezérelj az embereket a jó út felé. *Dorisz*

A hittanos gyerekek fohászait összegyűjtötte:

Bodorné Ternai Sára hitoktató

MINDENNAPI ORVOSSÁGUNK

Az interneten ötletes csomagolásban, a plébániákon doboz nélkül is beszerezhető az alábbi „segédeszköz”. A csomagolt verzióhoz egyéni szemléletű használati utasítást is kaphatunk, mely Horváth István Sándor atya gondolatait tartalmazza.

Bármilyen formában is szerezzi be, mottóként tartsuk szem előtt: minél kopottabb, annál jobb!

Mit tartalmaz a csomagolás?

A tájékoztató mellett a dobozban talál egy zsinorra felfűzve egy keresztet és 59 kis golyót (rózsafüzérszemek). A rózsafüzér, amit nem imádkoznak, nem más, mint néhány centiméter zsinór vagy drót és műanyag- vagy fagolyók. Rajtunk múlik, hogy életre tudjuk-e kelteni.

Tudnivalók a rózsafüzér imádkozása előtt

A rózsafüzér imádkozása határozottan javasolt egészséges embereknek, testi- vagy lelki betegségekben szenvedőknek, gyermekeknek, fiataloknak, időseknek egyaránt. Minden rózsafüzér imádságot érdemes valakiért, valamiért felajánlani. Imádkozás előtt gyűjtse össze gondolatban kéréseit, szívének minden óhaját, amit Isten elé szeretne tární!

„A rózsafüzér célja, hogy Krisztus arcát szemléljük. Imádkozása közben újra megtapasztalhatjuk az Atya szeretetét, és örvendünk a Szentlélek örömeivel. A rózsafüzér a feszületre irányul: tőle indul és hozzá érkezik, mint maga az imádkozás is. Hiszen Krisztusban összpontosul a hívők élete és imádsága. Minden belőle indul ki, minden feléje irányul, minden általa jut el a Szentlélekben az Atyához.”

(Szent II. János Pál pápa)

Hogyan kell alkalmazni a rózsafüzért?

A rózsafüzért mondhatja hangosan vagy halkan. A hangos imádkozás zárt helyiségben (pl. kórházi kórteremben) esetleg zavarhat másokat. Ilyenkor mondja egészen halkan vagy magában. Ügyeljen rá, hogy ne zavarja mások nyugalma, pihenését! Ha meggyőződött róla, hogy másokat nem zavar az imádság, javasoljuk, hogy imádkozzák együtt!

Belsőleg nem alkalmazható – ne egye meg!
Ne használja törött testrészek masszírozására!

Szokásos adagja: naponta 1x1 imádkozás.

Várandósság idején javasolt az örömdetes szentolvasó imádkozása, felajánlva a születendő gyermekért.

Lehetséges mellékhatások

A rózsafüzér imádkozása álmoságot okozhat, ám ez a tünet nem veszélyezteti az Ön egészségét és nem is mindenképpen jelentkezik. Egyéb káros mellékhatásai nem ismertek.

Hogyan kell tárolni a rózsafüzért?

A legideálisabb a kézmeleg hőmérséklet, de autózás közben ne tartsa a kezében!

Ne tárolja az autó visszapillantó tükrére akasztva!

Ne hordja a nyakában nyakláncként! Ne akassza az otthoni Szűzanya szobor nyakába!

Minőségét – előírás szerinti alkalmazás mellett – korlátlan ideig megőrzi.

További információk

A rózsafüzér imádkozása nem helyettesíti az orvos által előírt gyógyszereket! Azokat változatlan adagolásban kell alkalmazni!

Figyelmeztetés

A rózsafüzér – ha csak kötelességből mondják – monoton, mechanikus szövegmondássá válhat, ekkor viszont elveszíti igazi értelmét. Próbáljon a titkokra figyelni akkor is, ha már rutinszerűen mondja az imádságot!

Borlovagunk, Tánczos János rendszeresen megkínálja a szeretetvendégségek résztvevőit finom italával. Köszönjük a kóstolót, Jani bácsi!

NINCS KIFOGÁS?

Bármelyikünkkel előfordul, hogy különféle kifogásokkal szembesül, hogy ki, miért nem szenteli meg a vasárnapját szentmisén való részvétellel. Talán még mi magunk is gyártunk ilyen öngazolásokat. Az alábbi gyűjtemény szerzője görbe tükröt állítva összegyűjtötte, hogy milyen is lehetne egy minden kibúvót figyelembe vevő vasárnapi alkalom.

Egyik vasárnap a következő hirdetmény jelent meg egy templom ajtaján:

Annak érdekében, hogy jövő vasárnap mindenki eljöjjön a templomba, megszerveztük a „Különleges, kifogások nélküli vasárnapot”.

Ágyakat helyezünk el a sekrestyében mindazok számára, akik azt szokták mondogatni: „A vasárnap az egyetlen nap a héten, amikor kialhatom magam”.

Lesz egy puha fotelekkel felszerelt különleges szekció azoknak, akik túlságosan kényelmetlennek találják a padokat. Szemcseppet osztogatunk azoknak, akiknek a szeme elfáradt az éjszakai tévézéstől. Acélsisakot kapnak azok, akik azt mondják: „Ha elmegyek a templomba, még a fejemre zuhanhat a tető”.

Meleg takarókkal látjuk el azokat, akik szerint a templomban túl hideg van, illetve ventilátorokkal azokat, akik szerint túl meleg. Üres lapokat készítünk ki azoknak, akik listát akarnak készíteni azokról a személyekről, akik „mindig a templomban vannak, de százszor bűnösebbek a többinél”. Rokonokat és barátokat hívunk a házas-szonyok segítségére, akik nem tudnak egyszerre templomba menni és reggelit készíteni.

„Már adtam” feliratú jelvényt osztogatunk mindazoknak, akik az adományok miatt aggódnak. Az egyik hajóba fákat és virágokat rakunk azok számára, akik csak a természetben találják meg Istent. Orvosok és nővérek állnak azok rendelkezésére, akik mindig és kizárólag, csakis vasárnap betegednek meg.

Hangerősítőket szerelünk fel azoknak, akik nem hallják a prédikációt, és füldugót kapnak azok, akik igen. A templomot karácsonyi csillagokkal és húsvéti virágokkal díszítjük fel azokra gondolva, akik eddig csak így látták.

„Még egy órát sem tudtok velem virrasztani? Virrasszatok és imádkozzatok, nehogy kísértésbe essetek. A lélek ugyan egészséges, a test azonban erőtlen.” (Mt 26,40-41)

Jézussal virrasztani mára a kényszermunka egyik fajtájává vált. Isten az örökkévalóságot adja nekünk. Mi kelleetlenül adunk neki néhány percet.

forrás: katolikusok vagyunk facebook csoport

HITTANOS TALÁLKOZÓ

Talán az első igazi tavaszi nap volt március 18-án, szombaton, amikor 31 gyerekek elvonatoztunk Szegedre az egyházmegyei hittanos találkozóra, ami hagyományosan az Alsóvárosi Ferences Rendházban került megrendezésre. Idén Szent József személye és életpéldája volt a téma.

Reggel a templomban volt a gyülekező, ahol a köszöntés, a közös ima és az éneklés után korosztályonként csoportokba rendeződött a több száz gyerek. Így indultak el a különféle állomásokra, ahol sokféle érdekes feladat várta őket.

Délben a kolostor udvarán lehetőség volt egy kis piknikre a szervezők jóvoltából, akik ebéddel kínáltak minket.

Délután ügyességi és játékos feladatok mozgatták meg a gyerekeket. A csongrádiak nagy öröme a programokon találkozhattak, és beszélgethettek Krisztián atyával, akitől a nap végén a szentmisében a tanítást is meghallgathattuk a jóságos apáról és az irgalmas Atyáról. Nagy élmény volt látni a csongrádi ministránsokat az oltár mellett szolgálni. Illetve a Laci bácsi vezette zenekart is kiegészítették pár dal erejéig a hittanosaink.

Hálásak vagyunk, hogy az egész nap probléma nélkül telt, és hogy ilyen áldásos volt az ottlétünk és az utazásunk.

Bodorné Ternai Sára hitoktató

Március 25-én kerékpáros keresztúton vettünk részt

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom: Hétfő, Szerda, Péntek: 17.00 óra, Vasárnap: 8.00 óra.

Nagyboldogasszony templom: Csütörtök: 18.00 óra, Vasárnap: 10.00 óra és 18.00 óra.

Szent Rókus templom: Szombat: 18.00 óra.

Bokros, Szent László templom: 2. és 4. Vasárnap: 11.30 óra.

Felgyő, Szent István templom: 1. és 3. Vasárnap: 11.30 óra.

Lapzártánkkor folyamatban voltak a Városi Élő Passió felújító próbái, előkészületei az április 7-i előadásra

ÁLDOTT, ÖRÖMTELI HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK KEDVES OLVASÓINKNAK!

ADÓFELAJÁNLÁS

Kérjük, hogy személyi jövedelemadója 1 %-ának felajánlásával segítse a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület tevékenységét!

Adószámunk: 19561039-1-06

ADÓFELAJÁNLÁS

Kérjük, hogy támogassa adójának egyházi 1%-ával a Magyar Katolikus Egyház munkáját!

Technikai szám: **0011**

TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK, KÖSZÖNJÜK!

Szent József Plébánia - Csongrád
OTP Bank: 11735050-20441007

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia: 06-63/483-063

Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia: 06-63/475-027

Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

Szentségimádás: minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után a Szent József templomban.

Jézus Szíve imaóra: minden hónap első csütörtökén, 15.00 órától a Szent József templomban.

Harang-Szó újságunkat a plébánia honlapján, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalon színesben is megtekinthetik, olvashatják és onnan le is tölthetik!

KÉSZEN ÁLLSZ A KALANDRA?

ITT LEHETSZ CSERKÉSZ

553. SZENT IMRE HERCEG CSERKÉSZCSAPAT

E-MAIL: FELBER.DANIEL@CSERKESZ.HU
TELEFON: 06-30/405-7140

CSERKESZ.HU

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma a Szent József templom Porciunkula búcsúünnepére jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait július 10-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten anyagilag is támogassák a következő szám kiadását, a nyomdaköltség 150 Ft/db megtérítésével! Köszönjük!

HARANG-SZÓ

69. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente 2-4 alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztők: Kovács Zoltánné, Túrinné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebana.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád